Het ontwerp van Sander (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Sander werkte al zeven jaar als grafisch ontwerper bij een klein bureau in Rotterdam. Hij maakte affiches voor theaters, logo's voor start-ups en soms een omslag voor een dichtbundel. Het was geen werk waarmee je rijk werd, maar hij hield van de rust die ontstond wanneer een idee eindelijk klopte. Zijn collega's noemden hem de stilste man van de vierde verdieping.

In maart kreeg het bureau een opdracht van een organisatie die opkwam voor de rechten van jongeren op het platteland. Ze wilden een campagne over de vraag hoe het is om homoseksueel te zijn in een dorp waar iedereen elkaar kent. Sander las de onderzoeksrapporten twee avonden lang door en merkte dat zijn handen trilden. Hij was zelf opgegroeid in zo'n dorp, met een kerk, een voetbalclub en één supermarkt. Niemand had hem ooit iets aangedaan, maar niemand had hem ook ooit iets gevraagd.

Voor de campagne verzamelde hij afbeeldingen van lege bushaltes, verlaten schoolpleinen en keukens met gordijnen die net niet helemaal dicht zaten. Hij combineerde die beelden met korte zinnen uit interviews. Zijn baas vond het resultaat te somber en stelde voor om vrolijke kleuren te gebruiken. Sander weigerde beleefd. "Als het niet oprecht is, gelooft niemand het," zei hij, en tot zijn verbazing gaf zijn baas hem gelijk.

De campagne kreeg meer aandacht dan iemand had verwacht. Een gameontwikkelaar belde op en vroeg of Sander wilde meewerken aan een interactief verhaal over hetzelfde thema. De graphics van dat spel waren eenvoudig, bijna als potloodtekeningen, maar juist daardoor bleef het verhaal hangen. In de recensies werd geschreven dat het spel liet zien hoe globalisering tegelijk verbindt en isoleert: jongeren in kleine dorpen zien de hele wereld op hun telefoon, terwijl hun eigen straat onveranderd blijft. Sander las die zin drie keer.

In juni werd hij uitgenodigd voor een hoorzitting in Den Haag over het welzijn van jongeren buiten de grote steden. Hij had nog nooit voor politici gesproken en sliep de nacht ervoor slecht. Hij vertelde niet over statistieken, maar over de gordijnen die net niet dicht zaten. Een mevrouw achterin veegde haar ogen af. Achteraf zei een ambtenaar tegen hem dat een campagne geen eenzaamheid kan genezen, maar wel kan zorgen dat mensen erover durven praten. Sander knikte. Op de trein terug dacht hij aan zijn eigen dorp, en voor het eerst in jaren voelde hij geen woede, alleen een stille wens om er weer eens langs te gaan.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29077

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2020